

חתונה על הים, חגיגה על היבשה ולפני כן מירון מיכשולים

ילד או מועדון!

כרמלה זילברמן וזאב קירשנר בספינה הרבנים הם חולנים

הרב לאו עם בנייהווג תחת החופה מטח קאטיושות

גשו לפני שבע שנים. זאב היה או חכר'אופוויציה בתנהלת אגד, כרמלה ניהלה משרד'נסיעות שבה היתה שותפה חצי'חצי חברת אגד. בתחילת יחסיהם הם נחשבו קצת כאויבים, אבל לאט-לאט התחילה האהבה לפרוח. כרמלה היתה נשואה או לרדודה זילברמן, צרפתי, מהנדס'אלקטרוניקה, ויש להם שני ילדים, קרן, היום בת 11, ואיל, היום בן 10. גם זאב קירשנר היה נשוי לאשה, וגם להם היו ילדים, שלושה, היום בגילים 11, 6 ו-19. האהבה פרוחה, וכרמלה החליטה להתגרש. היא עשתה זאת שלוש שנים אחרי שהכירה את זאב. עזבה את בעלה, לקחה איתה את הילדים, ועברה לגור עם זאב. הוא חי או בנפרד מאשתו. שנה אחרי כן התאלמן זאב מאשתו. שנפ" טרה ממחלת הסרטן.

כשהכיר זאב את כרמלה, היא היתה יותר רומה לרר, הוא באהבתו, החליט לעשות לה צורה של אשה, ולקח אותה לר'ד' יזהר חרדון, מקצ'הקייבות הירדן. כרמלה הורידה 35 קילוגרם ממישקלה. עד היום היא טוענת שזאב הכיר אותה אותה דווקא כשהיתה מאור'מאור שמנה. אשתו של זאב, אגב, היתה בת יחידה לאבא עשיר. כשנפטרה, השאירה ירושה גדולה לשלוש שתי ילדיה, משהו הרומה לשני מיליון דולר, שני מיגרשים ושתי וילות.

זה היה רקע, עכשיו אפשר לחזור לסיפור.

ספינה הנושאת את השם הרומנטי נשר האוק' יאנוס, השייכת לחתן. כשהחליטו, לפני חודש, כרמלה וזאב לעגן את הקשר הרומנטי הארוך בנייהם ברת, ולחתום על כתובה בנייהם, לא ידעו שרצונם ייתקל בכליכך הרבה מיכשולים, עד שיצליחו לממש אותם.

הם הלכו להירשם ברבנות, כמו כל זוג רגיל, ומייד אחר'כך ניגשו להכנות. הם תפרו לעצמם שתי חליפות'מלחים מיוחדות, בעלות צווארונים כחולים, הומינו מעט מאוד חברים קרובים וניגשו למלאכת חיפוש הרב, שיסכים לבוא ולהשיא אותם בלביים. המשימה הזאת לא היתה כליכך קלה. פיתאום התברר להם שרוב הרבנים סובלים קשות ממחלת'הים, ואיש מהם לא היה מוכן לצאת להפלגת'החתונה.

בחיפושיהם המפרכים הגיעו עד העיר נתניה, שם פגשו את הרב ישראל לאו, רב ראשי בעיר, והוא היה מוכן לצאת להרפתקה על הגלים.

כשחשבו כרמלה וזאב שלא נותר אלא להמתין ליום'הכלולות, טעו. פיתאום הסתבר להם שמישהו רע, שרצה להעכיר את שימחתם ולמנוע אותה, רץ לרבנות והלשין על חטאיהם, והרבנים לא נתנו להם אישור להתחתן. הפעילו נגדם אחת הקללות ברת, הנקראת "אסורה לבעלה ולכור עלה".

כרמלה זילברמן (36) וזאב קירשנר (45) נפ" רק מראש

הסביר לקהל, שכשהוא רואה שהחתן אינו מת' רגש בחתונתו, הוא יודע שצפוי ברוך. וכשהוא, הרב, אינו מתרגש, הוא יודע שהוא צריך לקחת חופשה.

הוא סיפר עוד על שתי חתונות יוצאות'דופן שהיו בקאריירה שלו. אחת של זוג תפרנים חזורים'בתשובה, שהתחתנו, לשם החיסכון והעוני, על שפת'הים, הביאו ארגו של טמפו, תבנית עוגה וארגו של תפוחי'עץ.

חתונה אחרת שריגשה אותו היתה של זוג מקיבוץ מעייני'ברוך, שכאנצב הגליל. זה היה בתקופת הקטיושות, ובאמצע הטקס היתה הפגזה. האורחים התבקשו לרוץ למיקלטים, אבל הרב הודיע ששליחי'מיצווה אינם ניוקים. הוא סיים את הטקס במהירות, ורק אחר'כך הלך עם כולם למיקלט, שם חיכה שעה ארוכה עד שהכל נרגע. את הטקס על הספינה צילם צלם'זידיא, שטיפס ועלה על התורן המרכזי, בגובה של 20 מטר, והנציח את הכל מלמעלה.

אחרי ההלשנה הפרועה, התחילו כרמלה וזאב להתרופף בין בית'דין רבני אחד לשני, בנסיון נואש לכטל את רוע הגזירה. הם כליכך רצו שהרת תיתן גושפנקה לקשר בנייהם, והרת לא רצתה אותם.

החתונה נקבעה ליום השישי בכוכר, למחרת חגי'הפורים. האישור הנכסף לנישואין הגיע ממש ברקת התישעים. ביום הרביעי בשמונה בערב בא שליח מיוחד של הרב יצחק ידידיה טרנקה, הרב הראשי של תל'אביב, שכבידו המיסמך המושיע. חגי'הפורים כבר היה שמח במעונם. ביום השישי בכוכר זרחה השמש, והשמיים היו כחולים. כרמלה וזאב לבשו את החליפות הלבנות,

כרמלה וזאב במסיבת'הכלולות לבעלה ולבועלה

הזן מהחתן והכלה, שיצאו מעודם מרוב התרגשות, היה שם עוד משהו שהתרגש עד כדי כילבול. זה היה מנחם אריבל, אחיו של זאב, שהוא חשב של חברת כימיקלים. ארבל עמד כמשך כל הטקס, כשהוא מנסה להסתיר את נעליו. אחר'כך, כשברקתי את העניין, התברר לי שהוא כליכך התרגש, שלבש שתי נעליים שונות. החופה נגמרה במזל'טוב, לא לפני שזאב חתם על כתובה בסכום של חמישה מיליון שקלים. בערב הזמינו כרמלה וזאב לביתם עשרות אורחים למסיבה, רוב האורחים לא ידעו שזו מסיבת'כלולות, וכלל לא הביאו מתנות. למרות זאת, זו היתה מסיבה מפורצת. האמת היא שאני לא כליכך זוכרת מה היה במסיבה. אני מסופקת אם משהו זוכר. משהו אישי'בספית הכין לאורחים סנגריה מיוחדת, כמו שרק הוא יודע להכין. כוס אחת מהמשקה השטני הזה יכולה להפיל אפילו רוב.

אחר'כך התברר לי שהאורחים, שהיו שם עד השעה 6 בכוכר, כשהם רוקדים ושמיים, חיסלו 30 ליטר סנגריה, 60 ליטר בירה מהבית 108' בקבוקי אלכוהול אחר.

תוך כדי שתיה והילולים שאלו חלק מן האורחים את כרמלה מה קורה לקלאב אי. זה אותו מועדון מפורסם, מול המועדון של רפי שזאולי, שנשרף לפני כמה חודשים, ומאו עומד הבניין כשימונו, כשביניתיים מתנהל ריון ארוך סביב סכום הביטוח המגיע.

כשנשאלה אם תבנה את המועדון מחדש, ענתה, כרמלה, אולי מתוך שיכרות, אולי ברצי'נות: "או שאעשה ילד, או שאבנה את המועדון". כל זה לא היה קורה אילו.

אבל למה להתחיל באילוז' תחיל במה שכן קרה לבסוף: כרמלה זילברמן וזאב קירשנר התחתנו. תאמינו לי שלא הייתי כליכך מתרגשת, לולא היתה זאת חתונה מיוחדת'במינה. היא נערכה אישם בלביים, שני מייל מן החוף, על

ועלו לספינה. ביתך איתם באו לחגוג רק מישפחה וחברים מאוד קרובים. רובם, אגב, היו גברים. בין הנשים היתה אמה של כרמלה. אחותה שהגיעה כמיוחד ממינכן ואנוכי, כמובן. אחותה גם הביאה לה הנימוה מיוחדת מתחרה יוצאת'דופן מגרמניה.

ושלושת ילדיו של זאב, שאחד מהם גר איתם, לא היו על הסיפון.

הרב לאו היה במצב'דוח טוב כמיוחד. הוא

הרדיעו למפיק, שפנה אליהם, כי לא יסכימו להופיע, אלא אם כן יקבלו את כל שכרם מראש. אמרו ועשו: דני סנדרסון, למשל, עמד על שלו, ולא בא אף לחזרות. כשהגיע ערב המופע הראשון, באו כל האמנים להיכל הספורט. אך פתיחת הדלתות התעכבה עד שכל האמנים קיבלו את שכרם. גם דני סנדרסון קיבל את שכרו, ורק אז הסכים לעלות על הבימה. אבל מכיוון שלא היה בחזרות, לא כליכך ידע מה לעשות על הבימה כשעלה, לכן שימש חלק מן ההופעה כתיזמורת'כצורה, כשברקע מתנגן השיר בפלייבק.

אבל זו לא הצרה היחידה של קלדרון. הוא היה ידוע כמציל אמרגנים שנתקעו בהופעות, אך לא היה מי שיציל אותו. מתברר שאת אחת ההופעות קנו אנשי התעשייה האווירית. אלה, אחרי שצפו במופע, טענו שאינו רי טוב, והם אינם מוכנים לשלם את הכסף תמורתו.

שמואל קלדרון רק מראש

השנה, מסתבר, לא היה לו כליכך קל להרים את המופע הענקי עם שורת האמנים המרשימה. ומרועז מכיוון שיצאה שמועה בעיר שקלדרון הג'ל חייב לומר גירד'גוב את שכרו מן השנה שעברה.

כששמעו האמנים על החוב הג'ל שלא שולם,

בלי כסף אין חזרות ויש הרבה צרות

הצרות, כנראה, אינן בררניות. כשהן נופלות על מישהו, הן לא מרפות. הפעם הן הפסו את המפיק שמואל קלדרון, שהוא מפיק גדול, ושהעמיר, זו השנה השלישית, את אירוע הערלאידע הגדול בהיכל הספורט בתל'אביב.

הצרות, כנראה, אינן בררניות. כשהן נופלות על מישהו, הן לא מרפות. הפעם הן הפסו את המפיק שמואל קלדרון, שהוא מפיק גדול, ושהעמיר, זו השנה השלישית, את אירוע הערלאידע הגדול בהיכל הספורט בתל'אביב.